

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2005. gada 13. decembrī*

Lieta T-397/02

Arla Foods AMBA, Vibija [*Viby*] (Dānija),

Løgismose A/S, Brobija [*Broby*] (Dānija),

Nordex Food A/S, Droninglunda [*Dronninglund*] (Dānija),

Sinai Landmejeri, Brobija,

Andelsmejeriet Sædager, Hobro [*Hobro*] (Dānija),

Søvind Mejeri, Horsensa [*Horsens*] (Dānija),

Steensgaard Herregårdsmejeri, Milinge [*Millinge*] (Dānija),

Mejeriet Grambogård I/S, Tommerupa [*Tommerup*] (Dānija),

Kirkeby Cheese Export, Svendborga [*Svendborg*] (Dānija),

ko pārstāv G. Lets [*G. Lett*], advokāts,

prasītājas,

* Tiesvedības valoda — dāņu.

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv P. Ormonda [*P. Ormond*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], J. Iglesiass Buhigess [*J. Iglesias Buhigues*] un A. M. Rušo-Žoē [*A.-M. Rouchaud-Joët*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

Grieķijas Republika, ko pārstāv V. Kondolaims [*V. Kontolaimos*], I. Halkiass [*I. Chalkias*] un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

un

Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP), Atēnas (Grieķija), ko pārstāv N. Korojanakis [*N. Korogiannakis*], advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2002. gada 14. oktobra Regulu (EK) Nr. 1829/2002, ar ko izdarīti grozījumi pielikumā Regulai (EK) Nr. 1107/96 attiecībā uz nosaukumu “feta” (OV L 277, 10. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] un E. Kremona [*E. Cremona*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp., turpmāk tekstā — “pamatregula”) atbilstoši tās 1. pantam ir pieņemti cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības noteikumi Kopienā attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem un dažiem pārtikas produktiem.

2. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu "cilmes vietas nosaukums ir kāda reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, valsts nosaukums, kas izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

— kura izcelsme ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī

un

— tā kvalitāte vai īpašības lielā mērā vai pilnīgi ir saistītas ar īpašu ģeogrāfisku vidi un tai piemītošajiem dabas vai cilvēka faktoriem, un ražošana, apstrāde un sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā".

3. Pamatregulas 2. panta 3. punkts paredz:

"Atsevišķi tradicionāli ģeogrāfiski vai neģeogrāfiski nosaukumi, kas apzīmē lauksaimniecības produktu vai pārtiku ar izcelsmi kādā reģionā vai kādā konkrētā vietā un kas atbilst 2. punkta [a) apakšpunkta] otrajā ievilkumā minētajiem nosacījumiem, arī uzskatāmi par cilmes vietas nosaukumiem."

4 Saskaņā ar pamatregulas 3. pantu nosaukumus, kas pārvērtušies par sugas vārdiem, reģistrēt nedrīkst. Šajā regulā “nosaukums, kas pārvērties par sugas vārdu” ir lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, kas, lai gan tas attiecas uz izcelsmes vietu vai reģionu, kur šis produkts vai pārtika sākotnēji ražota vai tirgota, ir pārvērties par kāda lauksaimniecības produkta vai pārtikas parasto nosaukumu.

5 Lai noteiktu, vai nosaukums ir pārvērties par sugas vārdu, ņem vērā visus faktorus, it īpaši:

— esošo stāvokli dalībvalstī, kur nosaukums radies, un patērīna apgabalos;

— esošo stāvokli citās dalībvalstīs;

— attiecīgos valsts vai Kopienu tiesību aktus.

6 Lai lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta nosaukumu varētu reģistrēt kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, ir jābūt izpildītiem pamatregulā izvirzītajiem nosacījumiem un it īpaši ir jāatbilst specifikācijai, kā tas paredzēts minētās regulas 4. panta 1. punktā. Pēc šīs reģistrācijas minētajam nosaukumam piešķir Kopienu aizsardzību.

7 Pamatregulas 5.–7. pants paredz nosaukuma reģistrācijas procedūru, ko sauc par “parasto procedūru” un kas ļauj jebkurai apvienībai, kura definēta kā vienu un to pašu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu ražotāju un/vai pārstrādātāju organizācija, vai — ar zināmiem nosacījumiem — jebkurai fiziskai vai juridiskai personai iesniegt reģistrācijas pieteikumu tajā dalībvalstī, kurā atrodas konkrētais ģeogrāfiskais apgabals. Dalībvalsts pārbauda, vai pieteikums ir pamatots, un nodod to Komisijai. Ja Komisija uzskata, ka nosaukums atbilst aizsardzības piešķiršanas nosacījumiem, tā “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” publicē īpašu informāciju, kas sīki norādīta pamatregulas 6. panta 2. punktā.

8 Pamatregulas 7. pants nosaka:

“1. Sešu mēnešu laikā pēc 6. panta 2. punktā minētās publikācijas “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” katra dalībvalsts var izteikt iebildumus par reģistrāciju.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina to, ka visām personām, kam var būt likumīgas ekonomiskas intereses, ir atļauts izteikt viedokli par pieteikumu. Turklāt dalībvalstis saskaņā ar dalībvalstīs pastāvošo situāciju var paredzēt piekļuvi citām likumīgi ieinteresētām personām.

3. Visas likumīgi ieinteresētas fiziskas vai juridiskas personas var iebilst pret ierosināto reģistrāciju, nosūtot pienācīgi pamatotu paziņojumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kur minētā persona dzīvo vai ir reģistrēta. Kompetentā

iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktajā termiņā izskatītu šīs piezīmes vai iebildumus.

[..]”

- 9 Ja neviena dalībvalsts Komisijai nav izteikusi iebildumus pret ierosināto reģistrāciju, nosaukumu iekļauj Komisijas pārziņā esošajā reģistrā, kura nosaukums ir “Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrs”.
- 10 Ja gadījumā, kad saņemti iebildumi, attiecīgās dalībvalstis atbilstoši pamatregulas 7. panta 5. punktam savā starpā nevar panākt vienošanos, Komisija pieņem lēmumu piemērot tās pašas regulas 15. pantā paredzēto procedūru (regulatīvās komitejas procedūra). Pamatregulas 7. panta 5. punkta b) apakšpunkts nosaka, ka Komisija lēmuma pieņemšanas nolūkos ņem vērā “tradicionālo un godprātīgo praksi un pārpratuma faktisko iespēju”.
- 11 Ar pamatregulas 17. pantu tiek ieviesta reģistrācijas procedūra, saukta “vienkāršotā procedūra”, kura atšķiras no parastās procedūras. Atbilstoši šai procedūrai dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kurus no dalībvalstu likumīgi aizsargātajiem nosaukumiem vai pastāvīgi izmantotajiem nosaukumiem tās vēlas reģistrēt saskaņā ar pamatregulu. Pamatregulas 15. pantā paredzēto procedūru piemēro *mutatis mutandis*. Šīs regulas 17. panta 2. punkta otrajā teikumā ir precizēts, ka 7. pantā paredzētā iebildumu procedūra nav piemērojama vienkāršotās procedūras ietvaros.

Prāvas rašanās fakti

- 12 1994. gada 21. janvāra vēstulē Grieķijas valdība lūdza Komisijai atbilstoši pamatregulas 17. pantam nosaukumu "feta" reģistrēt kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu.
- 13 1996. gada 19. janvārī Komisija pamatregulas 15. pantā noteiktajai regulatīvajai komitejai iesniedza regulas priekšlikumu, kurā iekļauts saraksts ar nosaukumiem, ko varētu reģistrēt kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vai cilmes vietas nosaukumus atbilstoši pamatregulas 17. pantam. Šajā sarakstā bija iekļauts nosaukums "feta". Tā kā regulatīvā komiteja tai noteiktajā termiņā nesniedza atzinumu par šo priekšlikumu, Komisija 1996. gada 6. martā to iesniedza Padomei atbilstoši pamatregulas 15. panta ceturtajai daļai. Padome lēmumu nepieņēma trīs mēnešu termiņā, kas paredzēts pamatregulas 15. panta piektajā daļā.
- 14 Tā rezultātā Komisija atbilstoši pamatregulas 15. panta piektajai daļai 1996. gada 12. jūnijā pieņēma Regulu (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar [pamat]regulas 17. pantā paredzēto procedūru (OV L 148, 1. lpp.). Atbilstoši Regulas Nr. 1107/96 1. pantam nosaukumu "feta", kas iekļauts minētās regulas pielikuma A daļas sadaļā "Sieri", tās iedaļā "Grieķija", reģistrēja kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu.
- 15 Ar 1999. gada 16. marta spriedumu apvienotajās lietās C-289/96, C-293/96 un C-299/96 Dānija u.c./Komisija (*Recueil*, I-1541. lpp.) Tiesa atcēla Regulu

Nr. 1107/96 tajā daļā, kurā nosaukums “feta” reģistrēts kā aizsargāts cilmes vietas nosaukums. Tiesa savā spriedumā norādīja, ka Komisija, pārbaudot, vai “feta” ir sugas vārds, neņēma pienācīgi vērā visus tos faktorus, kas tai bija jāņem vērā saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta trešo daļu.

- 16 Pēc šā sprieduma pieņemšanas Komisija 1999. gada 25. maijā pieņēma Regulu Nr. 1070/1999, ar ko izdarīti grozījumi pielikumā Regulai Nr. 1107/96 (OV L 130, 18. lpp.), nosaukumu “feta” svītrojot no aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra, kā arī no Regulas Nr. 1107/96 pielikuma.
- 17 Pēc tam, kad Komisija bija atkārtoti pārbaudījusi Grieķijas valdības reģistrācijas pieteikumu, tā atbilstoši pamatregulas 15. panta otrajai daļai regulatīvajai komitejai iesniedza regulas projektu, izsakot priekšlikumu nosaukumu “feta” reģistrēt Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, pamatojoties uz pamatregulas 17. pantu. Tā kā atzinumu par šo projektu komiteja nesniedza tai noteiktajā termiņā, Komisija projektu iesniedza Padomei atbilstoši pamatregulas 15. panta ceturtajai daļai.
- 18 Tā kā pamatregulas 15. panta piektajā daļā paredzētajā termiņā Padome nebija pieņēmusi lēmumu, Komisija 2002. gada 14. oktobrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 1829/2002, ar ko izdara grozījumus pielikumā Regulai (EK) Nr. 1107/96 attiecībā uz nosaukumu “feta” (OV L 277, 10. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētā regula”). Saskaņā ar šo regulu nosaukumu “feta” atkārtoti reģistrēja kā aizsargātu nosaukumu, un to iekļāva Regulas Nr. 1107/96 pielikuma A daļas sadaļā “Sieri”, tās iedaļā “Grieķija”.

Process

- 19 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 19. decembrī, prasītājas cēla šo prasību.
- 20 Ar 2003. gada 5. februāra vēstuli Komisija lūdza apturēt lietas izskatīšanu līdz brīdim, kad tiks pasludināts spriedums apvienotajās lietās C-456/02 un C-466/02.
- 21 Ar 2003. gada 26. februāra vēstuli prasītājas paziņoja, ka tās iebilst pret lūgumu apturēt lietas izskatīšanu.
- 22 Ar 2003. gada 19. marta lēmumu Pirmās instances tiesa noraidīja lūgumu apturēt lietas izskatīšanu.
- 23 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 5. jūnijā, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu izteica iebildi par nepieņemamību.
- 24 2003. gada 20. augustā prasītājas par šo iebildi iesniedza savus rakstveida apsvērumus.
- 25 Ar dokumentiem, kas iesniegti Pirmās instances tiesas kancelejā attiecīgi 2003. gada 16. aprīlī un 9. maijā, Grieķijas Republika un *Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP)* (Grieķijas piena produktu ražotāju asociācija) lūdza atļauju iestāties lietā, atbalstot Komisijas prasījumus.

- 26 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 2. maijā, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā, atbalstot prasītāju prasījumus.
- 27 Ar 2003. gada 8. septembra rīkojumu Grieķijas Republikai un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un atļāva iestāties lietā.
- 28 2003. gada 21. oktobrī Grieķijas Republika iesniedza savu iestāšanās rakstu, atbalstot Komisijas prasījumus.
- 29 Ar 2004. gada 23. marta rīkojumu *SEV-GAP* atļāva iestāties lietā.
- 30 2004. gada 10. maijā *SEV-GAP* iesniedza savu iestāšanās rakstu, atbalstot Komisijas prasījumus.
- 31 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iestāšanās rakstu paredzētajā termiņā neiesniedza.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 32 Prasības pieteikumā izvirzītie prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto regulu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Ar iebildi par nepieņemamību izvirzītie Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 Savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājas lūdz Pirmās instances tiesu noraidīt iebildi par nepieņemamību.

35 Savos iestāšanās rakstos Grieķijas Republika un *SEV-GAP* lūdz Pirmās instances tiesu:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 36 Ar šo prasību prasītājas lūdz atcelt Apstrīdēto regulu.
- 37 Komisija, kā arī Grieķijas Republika un *SEV-GAP*, kas iestājušās lietā Komisijas atbalstam, uzskata, ka prasība ir nepieņemama, jo prasītājām nav tiesību celt prasību EKL 230. panta ceturtās daļas nozīmē. Turklāt Grieķijas Republika apgalvo, ka prasība tika celta par vēlu.
- 38 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja lietas dalībnieks to lūdz, Pirmās instances tiesa var lemt par pieņemamību, nelemjot par lietas būtību. Saskaņā ar Reglamenta tā paša panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Pirmās instances tiesa nelemj citādāk. Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka, pārbaudot lietas materiālus, tā guvusi pietiekamu informāciju, lai lemtu par Komisijas iesniegto iebildi, neuzsākot mutvārdu procesu.

Par Grieķijas Republikas norādīto nepieņemamību, ko pamato prasības novēlota iesniegšana

- 39 Grieķijas Republika apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, jo tā tika celta pēc noteiktā termiņa. Tā kā Apstrīdētā regula tika publicēta 2002. gada 15. oktobrī un tā kā prasība tika celta tikai 2002. gada 19. decembrī, netika ievērots EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais divu mēnešu termiņš.

- 40 Jāatzīmē, ka šī iebilde par nepieņemamību ir acīmredzami nepamatota. Prasības termiņu saskaņā ar Reglamenta 102. panta 1. punktu faktiski sāk skaitīt tikai pēc 14 dienām no attiecīgā akta publicēšanas brīža. Šim termiņam saskaņā ar Reglamenta 102. panta 2. punktu pieskaita papildus 10 dienas, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu. Tādējādi prasība šajā lietā tika celta noteiktajā termiņā.

Par nepieņemamību, ko pamato prasītāju tiesību celt prasību neesamība

Lietas dalībnieku argumenti

- 41 Komisija, Grieķijas Republika un SEV-GAP apgalvo, ka prasība attiecas uz regulu, kura ir vispārpiemērojama EKL 249. panta otrās daļas nozīmē, un ka Apstrīdētā regula prasītājas neskar individuāli.
- 42 Prasītājas uzskata, ka prasība ir pieņemama. Tās norāda — tas, ka Apstrīdētā regula ir vispārpiemērojama, neizslēdz iespēju, ka šī regula var skart prasītājas individuāli un tieši. Prasītājas šajā sakarā izvirza piecus argumentus.
- 43 Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka tās tiek skartas individuāli tiktāl, ciktāl tām ir īpašas tiesības izmantot nosaukumu “feta” vai “dansk Feta”. Tās arī uzskata, ka Apstrīdētā regula apdraud, no vienas puses, viņu vēsturiski noteiktās tiesības izmantot nosaukumu “feta”, no otras puses, viņu kā Dānijas ražotāju tiesības izmantot likumīgi aizsargātu nosaukumu “dansk Feta” tiktāl, ciktāl šī regula Grieķijas ražotājiem piešķir ekskluzīvas tiesības izmantot nosaukumu “feta”. Prasītājas apgalvo, ka tās ražo sieru “feta” ar nosaukumu “dansk Feta” saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem, kas Dānijas “feta” ražotājiem piešķir tiesības izmantot šo nosaukumu.

Turklāt prasītājas norāda, ka nosaukums “dansk Feta” ir “kvalitātes zīme”, kas norāda, ka produkts atbilst noteiktiem, likumā paredzētiem, kritērijiem attiecībā uz izcelsmi, sastāvu, ražošanas metodi vai produkta kvalitāti.

- 44 Savu argumentu pamatošanai prasītājas atsaucas uz Tiesas 1994. gada 18. maija spriedumu lietā C-309/89 *Codorníu/Padome* (*Recueil*, I-1853. lpp.), kā arī uz Pirmās instances tiesas 1999. gada 26. marta rīkojumu lietā T-114/96 *Biscuiterie-confiserie LOR un Confiserie du Tech/Komisija* (*Recueil*, II-913. lpp.) un 2001. gada 30. janvāra rīkojumu lietā T-215/00 *La Conquete/Komisija* (*Recueil*, II-181. lpp.).

- 45 Šajā sakarā prasītājas apgalvo, ka saskaņā ar minēto judikatūru viņām ir īpašas tiesības, kas ir līdzīgas tām, kuras prasītājas ir ieguvušas valsts līmenī, ciktāl prasītājām Dānijā bija aizsargātas tiesības izmantot nosaukumu “dansk Feta”, kas piešķir aizsardzību, līdzīgi kādu piešķir Regula Nr. 2081/92. Šīs sistemātiski izmantotās tiesības prasītāju skatījumā ir raksturīgas Dānijas ražotājiem, kuriem nosaukuma “feta” reģistrācija radītu zaudējumus, liedzot iespēju izmantot patērētāju vidū plaši atzītu nosaukumu.

- 46 Otrkārt, prasītājas uzskata, ka Apstrīdētā regula tās skar individuāli tiktāl, ciktāl tās pārstāv vislielāko siera “feta” ražošanu Eiropas Savienībā. Tā *Arla Foods AMBA* individuāli ir vislielākā siera “feta” ražotāja Kopienā, 2001. gadā saražojot 15 609 tonnas. Turklāt laika periodā no 1988. līdz 1995. gadam prasītājas kopumā saražoja vidēji 39 % no kopējā saražotā siera “feta” apjoma Eiropas Savienībā un 2001. gadā — 13 %.

- 47 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Apstrīdētā regula tās skar individuāli to seku dēļ, kādas nosaukuma "feta" reģistrācija tikai Grieķijas ražotāju interesēs atstāj uz konkurenci. Šajā sakarā prasītājas apstiprina, ka, reģistrējot nosaukumu "feta" kā Grieķijas cilmes vietas nosaukumu, tiks ietekmēts prasītāju stāvoklis tirgū, vēl jo vairāk tāpēc, ka Grieķijas ražotāji, kuriem vienīgajiem ir tiesības izmantot nosaukumu "feta", ir prasītāju vislielākie konkurenti Eiropas tirgū.
- 48 Ceturtkārt, prasītājas uzskata, ka, ja Komisijai ir pienākums ņemt vērā pasākuma, kuru tā paredz pieņemot attiecībā uz konkrētām privātpersonām, sekas, tad šīs personas var tikt individuāli izceltas. Šajā gadījumā prasītājas uzskata, ka Komisija atrodas tieši tādā situācijā, it īpaši attiecībā uz pamatregulas 3. pantu, no kura izriet, ka Komisijai ir pienākums ņemt vērā jau esošos produktus, kas tiek likumīgi tirgoti citās dalībvalstīs, lai iebilstu pret cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju. Savu argumentu pamatošanai prasītājas atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2002. gada 3. maija spriedumu lietā T-177/01 *Jégo-Quérel/Komisija Recueil*, II-2365. lpp.).
- 49 Piektkārt, prasītājas apgalvo, ka Apstrīdētā regula tās skar individuāli, ņemot vērā efektīvas tiesiskās aizsardzības principu. Prasītājas apstiprina, ka tās nevarēja saņemt atbildi uz prejudiciālo jautājumu, kas Tiesai tika uzdots lietā C-317/95 *Canadane Cheese Trading AMBA (Recueil*, I-4681. lpp.), jo iesniedzējtiesa to atsauca. Turklāt prasītājas apgalvo, ka pārejas laika posmā tās nevar celt prasību valsts tiesās, jo, tikai beidzoties šim pārejas posmam, siera ar nosaukumu "dansk Feta" pārdošana prasītājām radītu tiesiskas sekas. Visbeidzot, prasītājas apgalvo, ka jēdziens "individuāla interese" attiecībā uz Grieķijas un Dānijas ražotājiem ir jāpiemēro vienādi. Ja Grieķijas reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz nosaukumu "feta" noraidītu, tad Grieķijas ražotāji varētu apstrīdēt šo lēmumu; šajā gadījumā arī prasītājām ir jābūt šādām iespējām attiecībā uz tām pieņemto negatīvo lēmumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 50 EKL 230. panta ceturtajā daļā noteikts, ka jebkura fiziska vai juridiska persona var celt prasību par lēmumiem, kas tās skar tieši un individuāli, kaut arī tie pieņemti kā regulas.
- 51 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kritērijs, lai atšķirtu regulu no lēmuma, ir tas, vai attiecīgais tiesību akts ir vispārēji piemērojams (Tiesas 1995. gada 23. novembra rīkojums lietā C-10/95 P *Asocarne*/Padome, *Recueil*, I-4149. lpp., 28. punkts, un 1996. gada 24. aprīļa rīkojums lietā C-87/95 P *CNPAAP*/Padome, *Recueil*, I-2003. lpp., 33. punkts). Tiesību akts ir vispārpiemērojams, ja tas ir piemērojams skaidri noteiktām situācijām un ja tā tiesiskās sekas attiecas uz nekonkretizētām personu kategorijām (skat. Pirmās instances tiesas 1996. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-482/93 *Weber*/Komisija, *Recueil*, II-609. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 52 Šajā gadījumā Apstrīdētā regula nosaukumam “feta” nodrošina pamatregulā paredzēto cilmes vietu nosaukumu aizsardzību. Šī aizsardzība izpaužas tādējādi, ka nosaukumu “feta” paredzēts ļaut izmantot tikai tiem ražotājiem, kuru izcelsme ir minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā un kuru produkti atbilst ģeogrāfiskām un kvalitātes prasībām, kas specifikācijās ir izvirzītas “feta” siera ražošanai. Apstrīdētā regula visiem uzņēmumiem, kuru produkti atbilst attiecīgām ģeogrāfiskām un kvalitātes prasībām, piešķir tiesības šos produktus pārdot ar iepriekš minēto nosaukumu un nepiešķir šādas tiesības visiem tiem uzņēmumiem, kuru produkti neatbilst šiem nosacījumiem, kas ir vienādi visiem uzņēmumiem. Apstrīdētā regula attiecas arī uz visiem “feta” siera ražotājiem — gan pašreizējiem, gan tiem, kurus tikai vēl izveidos —, kam likumīgi atļauts izmantot šo nosaukumu, kā arī uz visiem tiem, kuriem to aizliegts izmantot, beidzoties pārejas periodam. Regula attiecas ne tikai uz dalībvalstu ražotājiem, tās tiesiskās sekas skar arī nenoteiktu skaitu trešo valstu ražotāju, kas šobrīd vai turpmāk “feta” sieru vēlas importēt Kopienā (Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. jūlija rīkojums lietā T-370/02 *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija, Krājums, II-2097. lpp., 54. punkts).

- 53 Apstrīdētā regula tādējādi ir vispārpiemērojams tiesību akts EKL 249. panta otrās daļas nozīmē. Tā attiecas uz skaidri noteiktām situācijām, un tās tiesiskās sekas skar nekonkretizētas personu kategorijas (iepriekš 52. punktā minētā rikojuma *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija 55. punkts). Turklāt šī vispārējā piemērojamība izriet no konkrētā tiesiskā regulējuma mērķa, proti, aizsargāt *erga omnes* un visā Eiropas Kopienā likumīgi reģistrētas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumus.
- 54 Tomēr nav izslēgta iespēja, ka noteikums, kas pēc tā satura un piemērojamības ir vispārpiemērojams tiesību akts, fizisku vai juridisku personu var skart individuāli. Tas notiek tad, ja konkrētais akts personu skar tās noteiktu un tai raksturīgu īpašību dēļ vai kādas to raksturojošas faktiskas situācijas, salīdzinot ar visām pārējām personām, dēļ, kas tādēļ to individualizē tāpat kā tos, kuriem lēmums ir adresēts (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197. un 223. lpp., un iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Codorníu*/Padome, 19. un 20. punkts; iepriekš 52. punktā minētais rikojums lietā *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija, 56. punkts).
- 55 Šajā gadījumā neviens no prasītāju izvirzītajiem argumentiem neatklāj nevienu tām specifisku īpašību vai faktisko situāciju, kas tās raksturotu un tādējādi skartu individuāli salīdzinājumā ar citiem attiecīgajiem tirgus dalībniekiem. Tieši pretēji, prasītāju uzņēmumus Apstrīdētā regula skar tikai kā uzņēmējus, kas ražo vai pārdod sieru, kurš neatbilst aizsargāta cilmes vietas nosaukuma "feta" izmantošanas nosacījumiem. Tādējādi regula prasītājas ietekmē tāpat kā visus pārējos uzņēmumus, kuru produkti vairs neatbilst attiecīgo Kopienas noteikumu prasībām.
- 56 Pirmkārt, attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru Apstrīdētā regula prasītājas skar individuāli tiktāl, ciktāl tām ir īpašas tiesības izmantot nosaukumu "feta" vai "dansk Feta", vispirms jāatzīmē — nav apstrīdams, ka šis šķietamais nosaukums "dansk

Feta” nav saskaņā ar pamatregulu aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskas izcelsmes norāde. Tomēr atšķirībā no situācijas, kāda dominē preču zīmju jomā, kur valstī īstenotā aizsardzības sistēma pastāv līdzās Kopienā īstenotajai, minētos cilmes vietas apzīmējumus vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes visās dalībvalstīs var aizsargāt tikai tad, ja tie saskaņā ar pamatregulu ir reģistrēti Kopienas līmenī. Turklāt ir jāatzīmē, ka prasītājas arī neapgalvoja, ka Dānijas Karaliste saskaņā ar pamatregulas 17. pantu Komisijai ir paziņojusi, ka nosaukums “dansk Feta” ir likumīgi aizsargāts nosaukums Dānijā. No tā izriet, ka Dānijas tiesiskais regulējums prasītājam nevar piešķirt īpašas tiesības, kas ir līdzīgas prasītājas iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Codorníu*/Padome preču zīmes tiesībām.

57 Otrkārt, ir jāuzskata — prasītājas nav pierādījušas, ka nosaukumu “feta” vai “dansk Feta”, uz kuriem tās atsaucas, izmantošana iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Codorníu*/Padome un rikojuma lietā *La Conquete*/Komisija nozīmē izriet no īpašām tiesībām, kas līdzīgas tām, kuras prasītājas ieguvušas valsts vai Kopienas līmenī pirms Apstrīdētās regulas pieņemšanas un kuras attiecīgā regula apdraudēja.

58 Tas, ka prasītājas jau ilgu laiku pārdod savus produktus ar nosaukumu “feta” vai “dansk Feta”, nepiešķir tām īpašas tiesības iepriekš minētās judikatūras nozīmē. Situācija, kādā atrodas prasītājas, šā iemesla dēļ neatšķiras no tās, kādā atrodas citi ražotāji, kuri savus produktus iepriekš tirgojuši kā “feta” vai “dansk Feta” sieru un kuriem vairs nav tiesību izmantot šo nosaukumu, jo tas reģistrēts kā cilmes vietas nosaukums un turpmāk tiek aizsargāts (šajā sakarā skat. iepriekš 52. punktā minēto rikojumu lietā *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija, 66. punkts).

59 Dānijas tiesību aktu attiecībā uz nosaukumu “dansk Feta” esamība nevarētu apšaubīt šo secinājumu.

- 60 Pirmkārt, šis tiesiskais regulējums neizceļ individuāli prasītāju situāciju, jo tas attiecas uz visiem uzņēmumiem, kas ražo Dānijas tiesību aktos noteiktiem kritērijiem atbilstošu sieru.
- 61 Otrkārt, šis tiesiskais regulējums prasītājām nepiešķir nekādas īpašas tiesības. Faktiski, kā izriet arī no lietas materiāliem un iepriekš 15. punktā minētā sprieduma lietā Dānija u.c./Komisija (63. punkts), atbilstoši kuram, "saskaņā ar Dānijas valdības teikto, kopš 1963. gada šajā valstī pastāv noteikumi, kas prasa, lai Dānijā saražotajam sieram "feta" būtu piestiprināta etiķete ar skaidru norādi "Dānijas feta"", Dānijas tiesiskais regulējums, uz ko atsaucas prasītājas, uzliek pienākumu norādīt tikai attiecīgā siera izcelsmi.
- 62 Tādējādi Dānijas tiesiskais regulējums nav uzskatāms par pasākumu, kas prasītājām piešķir īpašas tiesības, bet, tieši pretēji, lai saņemtu atļauju ražot un pārdot sieru "feta" Dānijā, tas prasītājām uzliek pienākumu uz produkta papildus norādīt precizējumu "dansk".
- 63 Līdz ar to prasītājas nevar atsaukties uz Dānijas tiesisko regulējumu, lai apgalvotu, ka tās, atšķirībā no visiem pārējiem "feta" siera ražotājiem Kopienā, tai skaitā Francijā un Vācijā, kuri varēja brīvi ražot un pārdot sieru "feta" bez pienākuma pievienot papildu norādi, kas precizētu viņu produktu ģeogrāfisko izcelsmi, atrodas īpašā situācijā, kas pamato viņu tiesības celt prasību pret Apstrīdēto regulu.
- 64 Prasītājas arī apgalvo, ka attiecībā uz Dānijas tiesisko regulējumu ir jāuzskata, ka tas ievieš kvalitātes zīmi.

65 Šajā sakarā vispirms jāatzīmē, kā izriet arī no lietas materiāliem, ka šis Dānijas tiesiskais regulējums netika pieņemts, lai aizsargātu vai izceltu Dānijas “feta” siera iespējamās īpašības, kuras tam varētu piedēvēt, bet tas atbild uz nepieciešamību nodrošināt patērētājiem patiesu un pareizu informāciju, lai izvairītos no sajaukšanas iespējas ar Grieķijas “feta” sieru. Turklāt Dānijas tiesiskais regulējums paredz īpašvārda “Dānijas” pievienošanu arī vairākiem citiem Dānijā ražotiem sieri, kuru vēsturiskā izcelsmes valsts ir cita dalībvalsts vai trešā valsts (*grana, munster, gouda* u. c.).

66 Turpinājumā jāsecina, ka prasītājas nav ne izklāstījušas motīvus, kas ļautu secināt, ka minētos tiesību aktus varētu uzskatīt par tādiem, kas ievieš kvalitātes zīmi, ne arī par tādiem, kas varētu pamatot šādas kvalitātes zīmes saderīgumu ar EKL 28. un 30. pantu. No judikatūras faktiski izriet, ka tiesības uz kvalitātes nosaukumu — izņemot noteikumus, kas piemērojami cilmes vietu nosaukumiem un preču izcelsmes norādēm — ir atkarīgas tikai no raksturīgajām objektīvajām īpašībām, kas nosaka produkta kvalitāti salīdzinājumā ar tādu pašu zemākas kvalitātes produktu, un nevis no ģeogrāfiskās atrašanās vietas, kurā norisinājās viena vai otra šī produkta ražošanas stadija, un ka šie kvalitātes nosaukumi ir jāsaista nevis ar valsti, kurā notiek attiecīgo produktu ražošanas process, bet vienīgi ar raksturīgajām objektīvajām īpašībām, kas nosaka produktu likumīgi paredzēto kvalitāti (šajā sakarā skat. Tiesas 1978. gada 12. oktobra spriedumu lietā 13/78 *Eggers, Recueil*, 1935. lpp., 24. un 25. punkts; Tiesas 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-325/00 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-9977. lpp., un 2003. gada 6. marta spriedumu lietā C-6/02 Komisija/Francijs, *Recueil*, I-2389. lpp.).

67 Katrā ziņā, pat ja pieņemtu, ka minētos Dānijas tiesību aktus varētu uzskatīt par tādiem, kas ievieš kvalitātes zīmi, ar to vien nepietiktu, lai prasītājas no visiem “feta” siera ražotājiem, kas izpilda Dānijas tiesību aktos noteiktos pienākumus, izceltu individuāli.

68 Turklāt ir jāprecizē, ka prasītāju īpašu tiesību neesamību apstiprina tas, ka viņu situāciju nepārprotami nekonkrētā un vispārīgā veidā reglamentē pamatregulas 13. panta 2. punkts, kas paredz pārejas laika posmu visiem ražotājiem bez jebkādiem

izņēmumiem, ievērojot dažus nosacījumus un nodrošinot pietiekami ilgu pielāgošanās laiku, lai novērstu jebkādu kaitējumu (šajā sakarā skat. iepriekš 52. punktā minēto rīkojumu lietā *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija, 66. punkts). Tādējādi ar to, ka šis pārejas režīms skar prasītājas, nepietiek, lai tās individuāli izceltu.

69 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasītāju situācija būtu individuāli izceļama tiktāl, ciktāl tās saražo lielu daļu no “feta” siera Eiropas Savienībā, jāatgādina, ka ar to vien, ka uzņēmumam pieder liela attiecīgā tirgus daļa, nepietiek, lai šo uzņēmumu izceltu no visu to pārējo tirgus dalībnieku vidus, uz kuriem attiecas Apstrīdētā regula (Pirmās instances tiesas 1999. gada 9. novembra rīkojums lietā T-114/99 *CSR Pampryl*/Komisija, *Recueil*, II-3331. lpp., 46. punkts, un iepriekš 52. punktā minētais rīkojums *Alpenhain-Camembert-Werk* u.c./Komisija, 58. punkts).

70 Treškārt, attiecībā uz argumentu par seku, kādas nosaukuma “feta” reģistrācija Grieķijas ražotāju interesēs atstāj uz konkurenci, ņemšanu vērā, lai individuāli izceltu prasītāju situāciju, ir jāatgādina — tas, ka vispārpiemērojams tiesību akts varētu atšķirīgi ietekmēt dažādus tiesību subjektus, uz kuriem tas attiecas, jebkurā gadījumā tos neizceļ visu pārējo uzņēmēju vidū, jo šo tiesību aktu piemēro skaidri noteiktā situācijā, kā tas ir šajā gadījumā (Pirmās instances tiesas 2000. gada 22. februāra spriedums lietā T-138/98 *ACAV* u.c./Padome, *Recueil*, II-341. lpp., 66. punkts, un iepriekš 44. punktā minētais rīkojums lietā *La Conquete*/Komisija, 37. punkts).

71 Turklāt Tiesa skaidri apstiprināja, ka, lai regula prasītāju skartu individuāli tāpat kā adresātu, nepietiek ar to, ka, pieņemot regulu, ar kuru reģistrē cilmes vietas nosaukumu, prasītāja atrodas tādā situācijā, ka regulā paredzēto nosacījumu izpildei

tai jāveic izmaiņas ražošanas struktūrā (iepriekš 44. punktā minētais rīkojums lietā *La Conquete/Komisija*, 35. punkts).

- 72 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītāju argumentiem par Komisijas iespējamo pienākumu, pieņemot regulu, ņemt vērā prasītāju situāciju tikai no konstatējuma, ka Komisijai ir pienākums ievākt informāciju par iespējamām negatīvām sekām, kādas attiecīgais tiesību akts varētu radīt noteiktiem uzņēmumiem, nevar secināt, ka prasītājas tiek skartas individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas nozīmē (šajā sakarā skat. Tiesas 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā C-142/00 P *Komisija/Nederlandse Antillen, Recueil*, I-3483. lpp., 75. punkts).
- 73 Visbeidzot piektkārt, attiecībā uz prasītāju argumentu, kas balstās uz prasību par efektīvu tiesisko aizsardzību, vispirms ir jāatzīmē, ka prasību atcelt tiesību aktu nevarētu celt Kopienas tiesā pat tad, ja pēc Tiesas veiktas valsts procesuālo normu konkrētas pārbaudes varētu pierādīt, ka tās individam neparedz iespēju celt prasību, ar kuru tas varētu apšaubīt apstrīdētā Kopienas tiesību akta likumību (Tiesas 2003. gada 12. decembra rīkojums lietā C-258/02 P *Bactria/Komisija, Recueil*, I-15105. lpp., 58. punkts).
- 74 Turklāt Tiesa attiecībā uz nosacījumu par EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzēto individuālo interesi skaidri noteica, ka, kaut gan šis nosacījums ir jāinterpretē saskaņā ar efektīvas tiesiskās aizsardzības principu, ņemot vērā dažādus tādus apstākļus, kas prasītāju izceļ individuāli, šādas interpretācijas rezultātā nevarētu izvairīties no attiecīgā, Līgumā tieši paredzētā nosacījuma piemērošanas, nepārsniedzot kompetenci, kas Kopienas tiesām piešķirta šajā Līgumā. No iepriekš minētā izriet, ka, neizpildot šo nosacījumu, nevienai fiziskai vai juridiskai personai jebkurā gadījumā nav tiesību iesniegt prasību atcelt regulu (Tiesas 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores/Padome, Recueil*, I-6677. lpp., 36., 37. un 39. punkts, un Tiesas 2004. gada 1. aprīļa spriedums lietā C-263/02 P *Komisija/Jégo-Quéré, Recueil*, I-3425. lpp., 33. punkts).

75 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apstrīdētā regula "feta" siera ražotājus Dānijā neskar individuāli EKL 230. panta ceturtais daļas nozīmē.

76 No iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētā regula ir vispārpiemērojams tiesību akts, un, tā kā šī regula neietekmē prasītājas noteiktu tām raksturīgu apstākļu vai faktiskās situācijas dēļ, kura tām būtu raksturīga salīdzinājumā ar visām pārējām personām un tādēļ izceltu individuāli, prasība ir nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām saskaņā ar Komisijas prasījumiem jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

78 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Šajā gadījumā Grieķijas Republikai un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei jāpiespriež savus tiesāšanās izdevumus segt pašām.

79 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai personām, kas iestājas lietā un kas nav ne dalībvalstis, ne iestādes, var piespriest savus tiesāšanās izdevumus segt pašām. Šajā gadījumā jānolemj, ka *SEV-GAP* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītājas sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) **Grieķijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un *Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP)* savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

Luksemburgā 2005. gada 13. decembrī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Jaeger